

PRACA W NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Jakub Rumian

PRACA W NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Jakub Rumian

Zamów książkę w księgarni internetowej

profinfo.pl
księgarnia internetowa

SERIA **MONOGRAFIE**

Stan prawny na 1 marca 2024 r.

Recenzent

Dr hab. Małgorzata Kurzynoga, profesor Uniwersytetu Łódzkiego

Wydawca

Magdalena Stojek-Siwińska

Redaktor prowadzący

Adam Choiński

Opracowanie redakcyjne

Beata Wawrzyńczak-Jędryka

Projekt okładek serii

Wojtek Janikowski, Przemek Dębowski

prawolubni[♥]

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

Szanujemy prawo i własność

Więcej na www.legalnakultura.pl

Polska Izba Książki

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2024

ISBN 978-83-8358-456-0

ISSN 1897-4392

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o.

Dział Praw Autorskich

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. +48 728 313 462

e-mail: PL-ksiazki@wolterskluwer.com

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	11
Wstęp	13
Rozdział I	
Ewolucja przepisów regulujących pracę w niedziele i święta ...	21
1. Pierwsze regulacje pracy w niedziele i święta	21
2. Okres zaborów	26
2.1. Zabór rosyjski – Królestwo Polskie	27
2.2. Zabór austriacki	28
2.3. Zabór pruski (niemiecki)	30
3. Wiek XX	31
3.1. Praca w niedziele i święta w doktrynach polityczno-prawnych	31
3.2. Regulacje prawne w okresie międzywojennym (1918–1939)	34
3.3. Okres okupacji (1939–1945)	39
3.4. Okres powojenny do wejścia w życie Kodeksu pracy (1945–1974)	40
3.5. Kodeks pracy i ewolucja przepisów regulujących pracę w niedziele i święta w czasach współczesnych	42
3.5.1. Okres 1974–1989	42
3.5.2. Okres od 1989 r.	43
4. Podsumowanie	54

Rozdział II

Praca w niedziele i święta w międzynarodowym prawie

pracy oraz w prawie Unii Europejskiej	57
1. Uwagi wstępne	57
2. Praca w niedziele i święta w prawie międzynarodowym	59
2.1. Uwagi wstępne	59
2.2. Międzynarodowy Pakt Praw Gospodarczych, Socjalnych i Kulturalnych	59
2.3. Praca w niedziele i święta w aktach Międzynarodowej Organizacji Pracy	67
2.3.1. Praca w niedziele i święta w świetle standardów ochrony czasu pracy	69
2.3.2. Praca w niedziele i święta w świetle standardów ochrony urlopów wypoczynkowych	81
2.3.3. Podsumowanie	84
2.4. Europejska Karta Społeczna	86
3. Praca w niedziele i święta w prawie Unii Europejskiej	92
3.1. Uwagi wstępne	92
3.2. Unijne regulacje dotyczące pracy w niedziele i święta ...	93
3.3. Praca w niedziele i święta a swoboda przepływu towarów w Unii Europejskiej	103
4. Podsumowanie	106

Rozdział III

Praca w niedziele i święta w Konstytucji RP

1. Uwagi wstępne	108
2. Struktura norm konstytucyjnych wpływających na prawną regulację pracy niedzielnej i świątecznej	110
3. Charakter i przedmiot gwarancji konstytucyjnych w zakresie dni wolnych od pracy	117
4. Czy z Konstytucji wynika gwarancja dnia wolnego w tygodniu oraz poszczególnych dni wolnych w roku kalendarzowym?	128
5. Czy z Konstytucji wynika gwarancja wspólnego dla ogółu wolnego dnia w tygodniu?	136

6. Czy z Konstytucji wynika, że wspólnym dniem wolnym od pracy jest niedziela oraz konkretne święta w roku kalendarzowym?	143
7. Konstytucyjne wartości pozostające w opozycji do gwarancji wolnych od pracy niedziel i świąt	166
8. Podsumowanie	177

Rozdział IV

Ogólna charakterystyka przepisów ustawowych i autonomicznych źródeł prawa regulujących pracę w niedziele i święta

w niedziele i święta	180
1. Uwagi wstępne	180
2. Struktura przepisów regulujących pracę w niedziele i święta	181
3. Relacje pomiędzy przepisami regulującymi pracę w niedziele i święta	199
4. Pojęcie niedzieli i święta w systemie prawa	209
5. Podsumowanie	227

Rozdział V

Dopuszczalność pracy w niedziele i święta

1. Uwagi wstępne	230
2. Czy w polskim systemie prawa obowiązuje ogólny zakaz pracy w niedziele i święta?	230
3. Regulacje dotyczące zatrudnienia	232
3.1. Zatrudnienie prawnopracownicze	232
3.1.1. Zakaz pracy w niedziele i święta	233
3.1.2. Wyjątki od zakazu pracy w niedziele i święta	249
3.1.3. Wyjątki od zakazu pracy w niedziele i święta w pragmatykach pracowniczych	276
3.2. Zatrudnienie prawnoadministracyjne (służbowe)	288
3.3. Zatrudnienie cywilnoprawne	299
4. Regulacje dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej	302
4.1. Ogólny zakaz handlu w niedziele i święta	302

4.2. Wyjątki od zakazu pracy w handlu w niedziele i święta	318
5. Podsumowanie	330

Rozdział VI

Prawa i obowiązki związane z wykonywaniem pracy

w niedziele i święta	333
1. Uwagi wstępne	333
2. Praca w niedziele i święta a rozkład czasu pracy	334
3. Wynagrodzenie za pracę w niedziele i święta	342
3.1. Ogólne zasady wynagradzania za pracę w niedziele i święta	342
3.2. Wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w niedziele i święta	344
4. Rekompensata za pracę w niedziele i święta	352
4.1. Jaka praca w niedziele i święta podlega rekompensacie?	354
4.2. Sposoby rekompensaty za pracę w niedziele i święta	357
4.2.1. Rekompensata za pracę w niedziele i święta w formie udzielenia dnia wolnego	358
4.2.2. Rekompensata za pracę w niedziele i święta w formie pieniężnej	371
5. Podsumowanie	374

Rozdział VII

Konsekwencje naruszenia przepisów o pracy w niedziele

i święta	377
1. Uwagi wstępne	377
2. Odpowiedzialność prawnopracownicza i cywilnoprawna	379
2.1. Odpowiedzialność pracodawcy	381
2.2. Naruszenie przepisów o pracy niedzielnej i świątecznej jako nienależyte wykonanie zobowiązania – odpowiedzialność kontraktowa	383

2.3. Naruszenie przepisów o pracy niedzielnej i świątecznej jako wyrządzenie szkody pracownikowi – odpowiedzialność deliktowa	384
2.4. Podsumowanie	386
3. Odpowiedzialność o charakterze administracyjnym	386
4. Odpowiedzialność o charakterze prawnokarnym <i>sensu largo</i>	389
4.1. Uwagi wstępne	389
4.2. Odpowiedzialność wykroczeniowa	389
4.3. Odpowiedzialność prawnokarna <i>sensu stricto</i> – przestępstwa	396
5. Podsumowanie	400
Zakończenie	403
Bibliografia	417

WSTĘP

Problematyka pracy w niedziele i święta jest zagadnieniem złożonym. Jej uregulowanie leży na styku wielu wartości, które nierzadko trudne są do pogodzenia i niezależnie od kształtu przyjętych rozwiązań prawnych nie mogą być jednocześnie w pełni realizowane. Tym samym instytucja pracy niedzielno-świętecznej w systemie prawnym rodzi poważne problemy aksjologiczne oraz interpretacyjne zarówno na płaszczyźnie teoretycznoprawnej, jak i *stricte* praktycznej. Znaczna dyferencjacja i rozwarstwienie przepisów regulujących pracę w niedziele i święta prowadzi do pojawienia się wątpliwości przede wszystkim co do jej charakteru prawnego.

Głównym celem, a zarazem problemem badawczym, który legł u podstaw niniejszej pracy, jest próba skonfrontowania prawnej regulacji pracy niedzielno-świętecznej w ustawodawstwie polskim ze standardami międzynarodowymi i konstytucyjnymi. Wynik tego zestawienia pozwoli na znalezienie odpowiedzi na pytanie, czy regulacje ustawowe korespondują z normami wyższego rzędu, czy nie, a w rezultacie, czy polskie ustawodawstwo chroni i zabezpiecza wartości, które mają wpływ na dopuszczalność pracy (czy w innym ujęciu – zatrudniania) w niedziele i święta. Ich umiejscowienie najpierw na poziomie prawa międzynarodowego, a następnie konstytucyjnego oraz określenie pewnych ogólnych zasad zgodnie z regułą ważenia wartości oraz zasady proporcjonalności ma stanowić podstawę oceny rozwiązań ustawowych w kontekście postawionych założeń badawczych niniejszej pracy.

Wybór tematu oraz przyjęcie przedstawionych celów badawczych jest uzasadnione zarówno potrzebą kompleksowej i wszechstronnej re-

fleksji na temat prawnej regulacji pracy w niedziele i święta, jak też, wobec toczącej się od wielu lat dyskusji na temat ograniczania pracy niedzielno-świętecznej, próby oceny aktualnej regulacji. Co należy jednak podkreślić – próby dokonanej z perspektywy systemu prawnego, a zatem wartości, które system ten realizuje i które znajdują odzwierciedlenie w zasadach i gwarancjach wyznaczających granice działania ustawodawcy.

Dla uzyskania odpowiedzi na postawione powyżej problemy konieczna jest nie tylko szeroka analiza materiału normatywnego, lecz także jego uprzednie zebranie i klasyfikacja. Warto bowiem podkreślić, że owo rozwarstwienie norm regulujących pracę w niedziele i święta przejawia się nie tylko w wymiarze hierarchicznym, lecz także w różnorodności podstaw zatrudnienia. Dla kompleksowości opracowania ujęte zostały wszelkie regulacje dotyczące pracy w niedziele i święta: zarówno te normujące pracę świadczoną na podstawie stosunku pracy, jak i wykonywaną na innych podstawach, w szczególności zatrudnienia administracyjnoprawnego (stosunków służbowych) oraz tych przepisów, które ograniczają całą działalność gospodarczą w niedziele i święta, jak ma to miejsce *de lege lata* w odniesieniu do handlu. Praca na potrzeby niniejszego opracowania jest więc rozumiana szeroko i nie ogranicza się wyłącznie do obszaru prawnopracowniczego. Dlatego też praca w świetle niniejszych rozważań musi być rozumiana jako wszelka aktywność człowieka, wykonywana na rzecz innego podmiotu za określonym wynagrodzeniem, cechująca się mniejszym lub większym stopniem podporządkowania¹. Ma to kluczowe znaczenie dla wniosków końcowych – zwłaszcza tych na płaszczyźnie *de lege ferenda*. Trudno bowiem mówić o ochronie pracy w ograniczeniu tylko do warunków określonych w art. 22 § 1 k.p., kiedy praca w niedziele i święta jest zagadnieniem wykraczającym poza tę sferę, co widać choćby w regulacjach pragmatyk służbowych. Trudno też abstrahować od sytuacji coraz liczniejszej grupy ludzi pracy, którzy podejmują swoją aktywność na podstawie umów prawa cywilnego, a których pra-

¹ Przyjmując pojęcie pracy na potrzeby niniejszego wywodu, pomocniczo kierowałem się rozważaniami na gruncie konstytucyjnym, por. A. Krzywoń, *Konstytucyjna ochrona pracy i praw pracowniczych*, LEX 2017.

Rozdział I

EWOLUCJA PRZEPISÓW REGULUJĄCYCH PRACĘ W NIEDZIELE I ŚWIĘTA

1. Pierwsze regulacje pracy w niedziele i święta

Mimo że początki prawa pracy jako odrębnej gałęzi prawa datuje się na wiek XIX i łączy z rewolucją przemysłową w Anglii, samo zjawisko pracy na rzecz innej osoby sięga prawdopodobnie początków ludzkości¹. Wraz z jego zaistnieniem czas życia człowieka uległ swoistej dyferencjacji na czas pracy i czas odpoczynku, zaś odpoczynek często wiązał się z określonymi zdarzeniami, najczęściej o podłożu religijnym. Z perspektywy dalszych rozważań geneza niedziel i świąt jako dni wolnych od pracy oraz ich ewolucja są niezbędne do wykazania głębokich podwalin nie tylko aksjologicznych i prakseologicznych, ale tradycyjnego i historycznie osadzonego w naszym podłożu kulturowym aspektu.

Wraz z pojawieniem się pracy na rzecz drugiej osoby dostrzeżono potrzebę zagwarantowania odpoczynku. Początkowo intencja „niepra-

¹ Warto tutaj zwrócić uwagę chociażby na istniejący w prawie rzymskim najem usług – *locatio conductio operarum*, w którym niejednokrotnie upatruje się pierwowzoru umowy o pracę, por. B. Baran. *Locatio conductio operarum a umowa o pracę w systemie polskiego prawa pracy*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2012/12, s. 275–282.

cowania” niedzielnego i świątecznego była zupełnie inna niż postrzegane jest to z punktu widzenia współczesnego prawa pracy. Niedziela była dniem wspólnoty, pojednania, syntezą najgłębszych wartości wiary chrześcijańskiej² i stanowiła cotygodniowe wspomnienie najważniejszego z dogmatów tej religii – zmartwychwstania Chrystusa³. Jest ona zarazem najstarszym dniem uświęconym przez chrześcijan, będąca ówczesnie jedynym takim świętem chrześcijańskim i dlatego pierwsze regulacje o charakterze legislacyjnym dotyczyły właśnie niedzieli⁴. Wywodzi się ona jednak wprost z szabatu, który był dniem uświęconym na dużo wcześniej niż w chrześcijaństwie. Dopiero z czasem poszczególnym dniom ważnym znaczeniowo dla chrześcijaństwa zaczęto nadawać rangę świąt⁵.

Jednocześnie i niejako obok gwarantowane były inne wartości, takie jak zdrowie, życie, pogłębianie więzi wspólnotowych czy rodzinnych. Poczucie karności człowieka było znacznie większe w pierwszych wiekach i w średniowieczu w sferze *sacrum* niż przed sankcjami w sferze *profanum*. Tym samym zobowiązanie do powstrzymania się od pracy jako uczenie pewnych wydarzeń religijnych często mogło zapewnić dużo większą skuteczność rzeczywistego dostosowania się do niepracowania (niż sankcje w wymiarze *stricto* prawnym) i realizacji przy okazji innych wartości niż w sferze wyznaniowej.

Pierwszą regulacją normatywną, o charakterze powszechnym, która dotyczyła pracy w niedziele, był edykt cesarza Konstantyna I Wielkiego⁶ wydany 7.03.321 r. n.e., a który to w praktyce wprowadził częściowo

² W. Nowak, *Tradycja świętowania niedzieli we wspólnocie Kościoła luteranско-ewangelickiego*, „Ruch Biblijny i Liturgiczny”, Rok XLVIII (1995), nr 2, s. 113.

³ G. Szamocki, *Świętowanie niedzieli znakiem rozpoznawczym chrześcijan w perspektywie biblijnej teologii szabatu*, „Studia Gdańskie”, t. XXXVIII, s. 52 i n.

⁴ M. Nabożny, *Świętowanie niedzieli w dziejach Kościoła: wybrane aspekty biblijne i historyczno-prawne*, „Resovia Sacra. Studia Teologiczno-Filozoficzne Diecezji Rzeszowskiej”, R. 18–20, s. 339.

⁵ M. Mielczarek, *Kanonicznoprawna regulacja świąt religijnych, a prawo pracy*, MPP 2010/2, s. 67–68.

⁶ Lata panowania Konstantyna jako cesarza rzymskiego: 306–327 r. n.e.

wy zakaz pracy w niedziele⁷. Częściowy, bowiem nakaz odpoczynku niedzielnego skierowany był do sędziów, ludu miejskiego i rzemieślników. Rolnicy nie byli objęci zakazem pracy w „dniu Słońca”, co w edykcje uzasadniane było faktem, że akurat niedziela mogła być odpowiednim dniem do siania lub pracy w winnicy, „tak by sposobność jaka się nadarza dzięki Bożej Opatrzności, nie została zaprzepaszczona (...)”⁸. Edykt ten miał jednak znaczenie szczególne, bowiem stanowił precedens w zakresie prawnego uregulowania pracy niedzielnej. Pomimo że dotyczyła ona ograniczonego zakresu podmiotowego, to niewątpliwie dotyczyła wszystkich obywateli Cesarstwa niezależnie od religii i wyznania.

Obok niedziel zaczęto także normatywnie wyróżniać inne święta chrześcijańskie. W 389 r. zakazano sprawowania sądownictwa także w Boże Narodzenie, Objawienie Pańskie, w Paschę oraz w ferie świąteczne, które przypadały w okresie 7 dni przed i 7 dni po Passze, zaś w 425 r. dodano jeszcze uroczystość Zesłania Ducha Świętego. Co interesujące, katalog świąt, kiedy sądy nie mogły pracować, zawierał także dni, które nie miały podłoża religijnego. Jak wskazuje I. Skierska, miano tzw. ferii nieświętych miały: rocznice założenia Rzymu i Konstantynopola, urodziny cesarza, dzień objęcia przez niego władzy, czas żniw i winobrania oraz kalendy styczniowe (czyli zaprzysiężenie nowych konsulów)⁹.

Wprost proporcjonalnie do upływu czasu umacniała się w średniowiecznej Europie pozycja i rola Kościoła Katolickiego. Jego nauka wywierała ogromny wpływ na życie mieszkańców ówczesnych państw, toteż naturalny wydawał się fakt, że czczona przez doktrynę niedziela oraz święta kościelne były dniami, w których należało powstrzymać się od pracy. Prawo pracy w dzisiejszym rozumieniu nie istniało w okresie średniowiecza. Śledząc materiały historyczne, wywieść można, że niepotrzebne były wówczas działania rangi legislacyjnej, bo

⁷ J. Stelina, *Prawne ograniczenia pracy w niedziele i święta w Polsce [w:] Aktualne problemy prawa Polski i Ukrainy*, red. A. Szmyt, J. Boszycki, J. Stelina, W.M. Iwanow, Gdańsk 2018, s. 163.

⁸ *Historia chrześcijaństwa*, red. T. Dowley, Warszawa 2002, s. 164.

⁹ I. Skierska, *Sabbatha Santificies. Dzień święty w średniowiecznej Polsce*, Warszawa 2008, s. 62.

nikt pracy w takie dni i tak nie wykonywał¹⁰. Co więcej, jak wskazuje I. Skierska, zakaz ten był tak silnie akcentowany, że stawał się elementem definicji dnia świątecznego¹¹.

Materia ta nierzadko była przedmiotem regulacji kanoniczno-prawnych, co tłumaczy głębokie podłoże religijne problematyki pracy niedzielnej i świątecznej. Istotnym i chyba najbardziej oczywistym źródłem prawnym dotyczącym pracy niedzielnej i świątecznej w średniowieczu było prawo synodalne, będące partykularnym prawem Kościoła polskiego¹². Istnieją jednak również pozasynodalne źródła, z których możemy wywodzić istnienie zakazu pracy w niedziele i wybrane święta, także poza sferą *sacrum*¹³. W średniowiecznym prawie zakaz pracy w niedziele i święta przyjmował co do zasady kształt katalogu prac, których wykonywać wówczas nie można było, które to prace określano mianem *opera servilia*. Na okres średniowiecza przypada także geneza samej nazwy dnia tygodnia: „niedziela” i etymologia tego słowa w języku polskim. Słowo to pochodzi z VIII w. i swoje brzmienie zawdzięcza słowu *ne-dělja*, czyli zakazu wykonywania prac ręcznych¹⁴. Co więcej, samo fonetyczne brzmienie wskazuje na niedziałanie. Nazwa dnia tygodnia wywodziła się z faktu, że w dzień ten się nie pracowało. Miało to znaczenie zarówno w kontekście religijnym jako celebrowanie dnia świętego, jak i w kontekście świeckim – zakazu wykonywania prac¹⁵.

Niedziele i pewne określone święta były dniami wolnymi od pracy także w czasach nowożytnych. O tym, że niedziele i dni świąteczne traktowano jako dni wolne od pracy, świadczą także prawne regulacje funkcjonowania instytucji państwowych. Zasadą było, że obra-

¹⁰ Szerzej J. Bardach, B. Leśnodorski, M. Pietrzak, *Historia Ustroju i Prawa Polskiego*, Warszawa 2009.

¹¹ I. Skierska, *Sabbatha Santificies. Dzień święty...*, s. 351.

¹² Synody będące zjazdami biskupów, opatów i przełożonych zakonów, prałatów kapitularnych wyposażone były w władzę ustawodawczą, I. Skierska, *Sabbatha Santificies. Dzień święty...*, s. 76.

¹³ I. Skierska, *Sabbatha Santificies. Dzień święty...*, s. 67.

¹⁴ A. Brückner, *Słownik etymologiczny języka polskiego*, Warszawa, 1927, s. 360.

¹⁵ A. Brückner, *Słownik etymologiczny...*, s. 258; J. Szadura, *Segmentacja tygodnia w świadomości współczesnych Polaków*, „Etnolingwistyka” 2013/25, s. 240.

dy sejmowe nie mogą się w ogóle odbywać w dni wolne od pracy, takie jak niedziele i święta¹⁶. Przykładowo sejm w roku 1698 trwał trzynaście dni, z czego trzy były zupełnie wyłączone z obrad z uwagi na nakazane dni świąteczne – dwie niedziele (20 i 27 kwietnia) oraz święto św. Wojciecha (w środę 23 kwietnia)¹⁷. Podobnie zależności takie zaobserwować można w funkcjonowaniu urzędów. I tak, przykładowo, działające w XVI–XVIII w. kancelarie grodzkie, prowadzące różnego rodzaju księgi były co do zasady czynne z wyjątkiem niedziel i świąt¹⁸.

Znamienną datą dla normatywnych uregulowań pracy niedzielnej i świątecznej jest rok 1768. Wówczas to w konstytucji sejmowej uchwalono, iż niedziela jest świętem powszechnie obowiązującym¹⁹. Takie działania ówczesnego ustawodawcy implikowane były dezaprobatą Kościoła, który nieprzychylnie patrzył na odbywające się przed 1768 r. targi, w większości mające miejsce właśnie w niedziele²⁰. Tym samym ustawodawca wprowadził zakaz handlu niedzielnego w ustawie powszechnie obowiązującej, co można uznać za precedens, zważając na fakt, że wcześniejsze tego typu regulacje albo nie miały charakteru powszechnie obowiązującego, albo były prawem kościelnym. Nie zmienia to faktu, że zakaz nie był przestrzegany nawet po 1768 r. Sprzedawcy bowiem narażeni byli przez tego typu cezurę na utratę zysków, a niedzielne msze święte i zgromadzenia społeczności sprzyjały handlowi, zwłaszcza na targowiskach przykościelnych²¹.

¹⁶ M.Z. Dankowski, *Liberum veto. Chłuba czy przekleństwo? Zrywanie sejmów w ocenach społeczeństwa drugiej połowy XVII wieku*, Toruń 2019, s. 59–60.

¹⁷ T. Kucharski, „*Sejm ten bez początku zaczął się, bez końca kończy się*”. *Sejm pacyfikacyjny z 1698 roku i jego znaczenie w kontekście ewolucji liberum veto*, „Krakowskie Studia z Historii Państwa i Prawa” 2019/12 (2), s. 187.

¹⁸ A. Moniuszko, *Prawo sądowe Rzeczypospolitej szlacheckiej (XVI–XVIII w.). Zarys wykładu z wyborem źródeł*, Warszawa 2017, s. 29.

¹⁹ A. Jezierski, C. Leszczyńska, *Historia gospodarcza Polski*, Warszawa 1999, s. 84.

²⁰ J. Maroszek, *Targowiska wiejskie w Koronie Polskiej w drugiej połowie XVII i w wieku XVIII*, Białystok 1990, s. 199 – dane wskazywane przez autora wykazują, że po 1768 r. liczba targów znacznie zmalała.

²¹ J. Maroszek, *Żydzi wiejscy na Podlasiu w XVII i XVIII wieku w świetle przemian struktury rynku wewnętrznego*, „Studia Podlaskie” 1989, t. II, s. 60–61.

Publikacja jest jedynym kompleksowym opracowaniem problematyki pracy niedzielnej i świątecznej w polskim systemie prawnym. Zawiera analizę i wykładnię norm regulujących zarówno zatrudnienie w niedziele i święta w wymiarze prawnopracowniczym, cywilnoprawnym i służbowym, jak i obowiązujący wtedy zakaz handlu.

Podstawowym celem monografii jest próba odpowiedzi na pytanie, czy przepisy ustawodawstwa powszechnego w zakresie pracy niedzielno-świętecznej są zgodne ze standardami międzynarodowymi oraz Konstytucją RP. Kluczowe znaczenie mają tu rozważania poświęcone definicji niedzieli i świąt, a także zasadzie dopuszczalności pracy w tych dniach oraz wyjątkach od niej. Omówione zostały również prawa i obowiązki stron stosunków zatrudnienia z tym związane (w tym rekompensata za pracę niedzielno-święteczną) oraz zasady odpowiedzialności za naruszenie norm regulujących pracę w niedziele i święta. Na tej podstawie autor formułuje wnioski dotyczące poszczególnych rozwiązań oraz postulaty *de lege ferenda*.

Czytelników szczególnie zainteresuje dogłębna analiza stosowania prezentowanych regulacji z punktu widzenia zarówno zatrudniającego, jak i zatrudnianego, a także rozważania dotyczące praktycznego kształtowania rozkładu czasu pracy. Przydatne będą również odpowiedzi na pytania, które mogą się pojawiać w codziennej pracy oraz przykłady zastosowania przepisów w sytuacjach hipotetycznych.

Książka jest przeznaczona dla sędziów, radców prawnych, adwokatów, pracowników Państwowej Inspekcji Pracy i działów HR, działaczy związków zawodowych, pracodawców oraz przedstawicieli nauki prawa zajmujących się omawianą tematyką.

Jakub Rumian – doktor nauk prawnych, zatrudniony na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego; radca prawny w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie; od lat prowadzi zajęcia z zakresu prawa pracy dla studentów oraz aplikantów w OIRP w Warszawie; swoje zainteresowania naukowe skupia na problematyce czasu pracy i zbiorowego prawa pracy oraz przenikaniu się tych dwóch obszarów, ze szczególnym uwzględnieniem autonomicznej możliwości i granic wpływania na sferę czasu pracy; autor publikacji poświęconych tej tematyce.

9788383584560 W01P01

ISSN 1897-4392
ISBN 978-83-8358-456-0

9 788383 584560

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA: +48 801 044 545

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL

WWW.PROFINFO.PL